

NALANY (4) *part praet pass pf*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

sg m N nalány (3). ◇ n A nalán(e) (1) ◇ [pl G nalanych.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. Napel̄niony cieczq̄; infusus Cn (4) :

nalany czego [= czym] (1): Sąd czego pelny nalany gdy bądzye rużzon czo nad pelnołcz ma to uyleua PatKaz I 2v.

Wyrażenia: »do wierzchu nalany« (1): przypráwiłes mi rofkofny żywioł przed oblicznołciq̄ fprzełwnikow moich a rofkofne pióce aż do wierzchu nálane raczyłes przedemną poštáwió. RejPs 34.

»jako wody nalany« = obrzékly (1): Phlegmátyk/ biały/ blády/ iáko wódy nálany/ włosów przyzółć/ álbo biáłokórowátych Oczko 34.

a. W funkcji rzeczownika: pijak (1) : Madulsa – Naliani, ozarti. *Calep* 627a.

2. [Odlany z metalu: vdał fię był [król Jerobaam] do óielców sobie nálanych/ ktemu nábudował był ółtarzow przełwnych Ółtarzowi Bożemu Hierozolimśkiemu. WerReguła 17.]

Synonimy: 1. napel̄niony, natoczony; a. pijak, pijanica.

Cf NALAC̄